

Sygn. akt I KZ 21/21

POSTANOWIENIE

Dnia 28 września 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Kala

w sprawie z wniosku o wznowienie postępowania
złożonego przez **K.S.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 28 września 2021 r.
zażalenia K. S. na zarządzenie sędziego Sądu Najwyższego
z dnia 25 maja 2021 r., sygn. akt I KO 20/21
o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania
na podstawie art. 530 § 3 k.p.k. w zw. z art. 545 § 1 k.p.k.

postanowił

uchylić zaskarżone zarządzenie i sprawę przekazać, w celu
podjęcia dalszych czynności, Przewodniczącemu I Wydziału Izby
Karnej Sądu Najwyższego.

UZASADNIENIE

W dniu 7 maja 2021 r. do Izby Karnej Sądu Najwyższego wpłynęło,
nieopatrzone własnoręcznym podpisem, pismo procesowe pokrzywdzonego K.S. z
dnia 4 maja 2021 r., „o stwierdzenie nieważności postanowienia SN z 15.04.2021
r.” (k. 2 – 17 akt I KO 20/21).

Zarządzeniem z dnia 11 maja 2021 r. Przewodniczący I Wydziału Izby Karnej
Sądu Najwyższego, w trybie art. 118 § 1 k.p.k., zarządził potraktowanie tego pisma
jako wniosku o wznowienie postępowania zakończonego orzeczeniem Sądu
Najwyższego i wezwał pokrzywdzonego do uzupełnienia braku formalnego ww.
pisma przez złożenie własnoręcznego podpisu w terminie 7 dni pod rygorem
uznania pisma za bezskuteczne (k. 2 akt I KO 20/21).

Wezwanie do uzupełnienia powyższego braku formalnego zostało doręczone K.S. w dniu 19 maja 2021 r. (k. 21, 29 akt I KO 20/21).

W dniu 21 maja 2021 r. K.S. wysłał do Sądu Najwyższego (na adres mailowy Referatu dostępu ds. Informacji Publicznej) - pocztą elektroniczną - odpowiedź na wezwanie do uzupełnienia braków formalnych, w której wskazał, że „pismo procesowe pokrzywdzonego z dnia 4 maja 2021 r. zawiera podpis elektroniczny, a załącznik w postaci kopii dodatkowo został opatrzony własnoręcznym podpisem (kopia własnoręcznego podpisu)” – k. 20 akt I KO 20/21.

Zarządzeniem z dnia 25 maja 2021 r., sygn. akt I KO 20/21, sędzia Sądu Najwyższego, na podstawie art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 545 § 1 k.p.k. odmówił przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania złożonego przez K.S. z uwagi na nieuzupełnienie, w określonym terminie, braku formalnego tego pisma przez złożenie pod nim własnoręcznego podpisu (k. 22 akt I KO 20/21).

W dniu 26 maja 2021 r. do Sądu Najwyższego wpłynął kolejny egzemplarz pisma procesowego K. S. z dnia 4 maja 2021 r. „o stwierdzenie nieważności postanowienia SN z 15.04.2021 r.” opatrzony własnoręcznym podpisem wnioskodawcy. Pismo to K.S. nadał w urzędzie pocztowym w dniu 21 maja 2021 r. (k. 24 – 28 akt I KO 20/21).

Zarządzenie z dnia 25 maja 2021 r., sygn. akt I KO 20/21, zostało K.S. doręczone w dniu 1 czerwca 2021 r. (k. 4 akt I KZ 21/21).

W dniu 8 czerwca 2021 r. K.S. wywiódł od tego zarządzenia zażalenie domagając się uchylenia zaskarżonej decyzji procesowej. W zażaleniu wskazał m. in., że w wezwaniu zabrakło pouczenia o ograniczeniach związanych ze złożeniem odpowiedzi na wezwanie wraz z załącznikami za pośrednictwem skrzynki EPUAP lub tradycyjnej poczty elektronicznej, a nadto pouczenia o skutkach złożenia takiego pisma w sposób zrealizowany przez pokrzywdzonego. Skarżący wskazał także, że „nigdzie nie znajdziemy regulacji zabraniających pokrzywdzonemu składania pism procesowych za pośrednictwem skrzynki EPUAP lub tradycyjnej poczty elektronicznej” (k. 2 – 4 akt I KZ 21/21).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie okazało się zasadne, w tym znaczeniu, że jego wniesienie musiało skutkować uchyleniem zaskarżonego zarządzenia i przekazaniem sprawy, w celu podjęcia dalszych czynności, Przewodniczącemu I Wydziału Izby Karnej Sądu Najwyższego.

Z akt sprawy I KO 20/21 wynika bowiem, że skarżący, w wyznaczonym terminie, usunął brak formalny wniosku o wznowienie postępowania, wysyłając pocztą kolejny egzemplarz pisma z dnia 4 maja 2021 r. (w pełni treściowo zgodny z pierwotnym) „o stwierdzenie nieważności postanowienia SN z 15.04.2021 r.”, tym razem opatrzony własnoręcznym podpisem. Pismo to wpłynęło do Sądu Najwyższego już po wydaniu zaskarżonego zarządzenia, tj. w dniu 26 maja 2021 r. Ta ostatnia okoliczność nie zmienia jednak faktu, że brak został przez pokrzywdzonego uzupełniony w terminie, a w konsekwencji zaskarżone zarządzenie nie może być uznane za trafne.

W powyższym kontekście zauważyć należy, że zgodnie z utrwaloną linią orzecniczą Sądu Najwyższego, uzupełnienie braku formalnego, w postaci braku podpisu pod pismem procesowym, może nastąpić zarówno poprzez własnoręczne podpisanie przez wnoszącego egzemplarza pisma, które już wpłynęło, jak i przez przedłożenie innego egzemplarza pisma - opatrzonego podpisem, o ile jego treść jest identyczna (zob. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 20 grudnia 2006 r., I KZP 29/06, OSNKW 2007, z. 1, poz. 1; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 listopada 2004 r., V CZ 111/04, LEX nr 393887).

Z uwagi na powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia.